

XIX əsrin ikinci yarısında Azərbaycan ziyalıları məktəb və mədrəsələrdə ana dilində dərslik və dərs vəsaitlərinin hazırlanmasını gündəmə gətirdilər. Bu cəhətdən Mirzə Kazım bəy, Mirzə Şəfi Vəzih, Səid Ünsizadə, Seyid Əzim Şirvani, Rəşid bəy Əfəndizadə, Nəriman Nərimanov, Sultan Məcid Qənizadə və başqalarının xidmətləri təhsil tariximizdə önəmli yer tutur. Bu dərslik və dərs vəsaitlərinin əksəriyyəti ibtidai (mübtədi) sinif şagirdləri üçün nəzərdə tutulmuşdu.

Adları sadalanan müəlliflərdən Səid Ünsizadənin və Seyid Əzim Şirvaninin dərslikləri isə oxu kitabı (müntəxəbat) kimi nəzərdə tutulmuşdu. Bu dərsliklərdə şagirdlərin əqli, fiziki və elmi tərbiyəsinin yüksəldilməsi məqsədilə klassik və şifahi xalq ədəbiyyatından, xalq pedaqogikasından şagirdlərin yaş xüsusiyyətinə uyğun əlaqəli və didaktik materiallar seçilib işlənmişdi.

XIX əsrin yeni üsullu məktəb və mədrəsələrində ayrı-ayrı fənlərin öyrənilməsinə də diqqət artırılır. Bu məqsədlə şagirdlər üçün ənənəvi dərsliklərdən fərqli dərslik və dərs vəsaitlərinin hazırlanması məsələləri gündəmə gəlir. Nəcəf bəy Vəzirov "Əkinçi" qəzetinin 6 noyabr 1876-cı il tarixli 21-ci nömrəsində Moskvadan göndərdiyi məktubunda yazırdı: "...məktəbxanada oxunan Leyli və Məcnun, Hafiz və qeyrə uşaq kitabı deyil. Onları ki böyük oxuyanda şura gəlir, uşaq başına nə kül töksün, onları oxuyub eşqbaz cürəkeş (cürə-bir udumda içiləcək şey, burada əzbərçi mənasına uyğun gəlir-N.N.) olmasın və bir də bizi oxudanda məhz oxuyub yazmağı öyrədirlər və dəxi səy edən yoxdur ki, bir xeyri olan şey də öyrətsin. Məsələn, Məcnun elədiyi qələti oxudunca elmi-coğrafiya kitabı oxutsaq, həm yazıb, oxumağı öyrənmək, həm də dünyədə olan vilayətlərdən xəbərdar olarıq".

Bu sözləri yazan vaxt Nəcəf bəy Vəzirovun hələ 22 yaşı var idi. Onun hələ o qədər də pedaqoji səriştəsi yox idi, amma təhsil aldığı məktəblərdə ona dərs deyən bacarıqlı müəllimləri var idi. Hələ də onların pedaqoji ustalıqlarını unutmamışdı. Danışığı da məhz öz müəllimlərinin mövqeyini əks etdirirdi. Nəcəf bəy Vəzirov məhz öz müəllimlərinin pedaqoji ustalıqlarına güvənərək Moskvadan Azərbaycan müəllimlərinə öyüd-nəsihət verir, məktəblərdə dərslərin, dərsliklərin və dərs vəsaitlərinin dövrün tələblərinə uyğun olmasını arzulayırdı. Onun bu arzusu tədricən reallaşdı. "Kəşkül" qəzetinin redaktoru Cəlal Ünsizadə 1884-cü ildə özünün "Kəşkül" mətbəəsində ana dilində Avropa və Şərqi pedaqoji irsinə əsaslanan "Hesab" dərsliyini çap etdirib, şagirdlərə ərməğan etdi.

"Ziya" qəzetinin 1879-cu il dekabr ayının 27-də çıxan dördüncü nömrəsində "Məmləkət əhvalatı" adlı daimi rubrikasındakı bir xəbər ölkədə dərslik siyasətinə marağın artdığını göstərir. Rubrikada 3 cümlədən ibarət kiçik bir məlumat oxucularda xoş təəssürat yaradır:

"Darülfünunda rus təhsilindən qurtarmış və bu halda (1879-cu ildə-N.N.) Gəncədə sledovatel (müstəntiq) mənəbiyyətlə məmuriyyətdə olan cənab ƏSGƏR BƏY ADIGÖZƏLOV bizim Azərbaycan dilində bir coğrafiya kitabının tərcümə və tərtibinə hümmət edib.

Mənəfəti-ümumiyyə mənzuri ilə xahiş-məddir ki, (xahiş edir ki) mətbəəmizdə çap etdirüb, mühtəşir qıla. (yayıla-N.N.)

Əsgərin (kitab müəllifin adı dost və tanış adamın adı kimi çəkilir-N.N.) məmuriyyətdə məşğul olduğu halda, vətəndaşlarını yadbud elməgi sayan təhsin və təşəkkürdür (alqışa və təşəkkürə yaraşan işdir, bəyəniləndir)"

Təəssüf ki, "Ziya" mətbəəsində çap olunan ərəb əlifbalı ilk coğrafiya dərsliyimiz

Ana dilində ilk coğrafiya dərsliyinin müəllifi

Əsgər ağa Goraninin gördüyü işlər millətin qaranlıqdan işığa çıxmasına xidmət edirdi

hələlik tapılmayıb. Bəlkə də bu dərslik kimlərinə köhnə evinin banında və ya zirzəmisində öz tədqiqatçısını gözləyir.

Deməli, bu faktı hələ yoxlamaq, dərslikdə materialların necə yerləşdirilməsindən hələ də danışmaq olmur. Hər halda "Ziya" qəzetinin ikinci sənəsi - 1879-su ilə aid dördüncü nömrəsindəki yazı bir çox mətləblərdən xəbər verir.

Mən bu qeydləri yazılarımda dəfələrlə xatırlısam da, nədənsə coğrafiyaşünasları

mız bu məsələyə etinasızlıq nümayiş etdirmişlər.

Maraqlıdır, Əsgər ağa Goraninin Tiflisdə şamaxılı Səid Ünsizadənin "Ziya" mətbəəsində çap etdirdiyi bu kitab, görəsən, hansı dildən və ya dillərdən tərcümə olunmuşdur? Bu dərsliyin tərtibində hansı elmi mənbələrdən istifadə olunmuşdur?

Əsgər ağa Adıgözəlovun bu dərsliyini Bakı, Gəncə, Moskva, Sankt-Peterburq, Tiflis və Odessanın arxivlərində, eləcə də şəxsi arxivlərdə axtarıb tapmaq və onu latın qrafikalı əlifba ilə nəşr etmək elmi ictimaiyyətimizi ciddi düşündürməlidir. Bu dərsliyin tapılması böyük əqiddə və fikir sahibinin- Əsgər ağa Goraninin gələn il keçiriləcəyi güman edilən 160 illik yubileyinə layiqli hədiyyə ola bilərdi.

Məncə, Əsgər ağa Goraninin "Coğrafiya" dərsliyində Bakı Real Gimnaziyasında təbiət tarixi müəllimi olmuş Həsən bəy Zərdabinin (1842-1907), Azərbaycan dilində coğrafiyaya aid silsiləli coğrafiya dərslikləri hazırlayan Qafur Rəşad Mirzəzadənin (1884-1943), görkəmli ədəbiyyatşünas alim, Zaqafqaziya Müəllimlər Seminariyasının müəllimi Firudin bəy Köçərlinin (1863-1918) və bir sıra digər ziyalılarımızın arxivlərində rast gələ bilərik.

1923-1926-cı illərdə Bakı Dövlət Universitetində və Azərbaycan Ali Pedaqoji İnstitutunda babalarımıza -sonrular akademiklik mənəsinə yüksəlmiş Mehdi Mehdi-zadəyə, görkəmli uşaq yazıçısı Mikayıl Rzaquluzadəyə, istiqbalı şairi Əhməd Cavada və başqalarına pedaqogika və psixologiyadan mühazirələr oxumuş türkiyəli alim, Berlin və Leypsiq universitetlərində təhsil alan tərbiyyə doktoru Halil Fikretin (1892-1974) və dövrün dərslik siyasəti ilə məşğul olan digər milli ruhlu ziyalılarımızın arxivlərində də məzkur (haqqında söz açılan-N.N.) dərsliyin izinə düşə bilərik.

Bəs Əsgər ağa Adıgözəlov kimdir?

Əsgər ağa Haqverdi bəy oğlu Adıgözəlov 1857-ci il may ayının 3-də Goran-Boyəhmədli kəndində anadan olmuşdur. O, məşhur "Qarabağname"lərdən birinin müəllifi Mirzə Adıgözəl bəyin nəvəsidir. Əsgər ağa (bəzi mənbələrdə onu Əsgər bəy kimi də tanıyırlar-N.N.) əvvəlcə kənd məktəbində, sonralar isə Bakı Real Gimnaziyasında təhsil almışdır. Bakı Gimnaziyasında təbiət tarixi müəllimi Həsən bəy Zərdabidən dərs alan Əsgər ağa Adıgözəlov gimnaziyayı qızıl medalla bitirəndən sonra Moskvadakı Petrovski-Razumovski adına Kənd Təsərrüfatı Akademiyasının torpaqşünaslıq şöbəsinə daxil olmuşdur. Onun Moskvadan müəllimi Həsən bəy Məlikzadəyə (Zərdabiyyə-N.N.) göndərdiyi, Azərbaycan və rus dilində yazdığı məktublər ədəbi dilimizin epistolary üslubunun ən gözəl nümunələri kimi dəyərləndirilə bilər. Bu məktublərin bir çoxu ilk milli qəzetimiz "Əkinçi"nin səhifələrində işıq üzü görmüşdür. Bu mənada Əsgər ağa Gorani Adıgözəlov Azərbaycanın ilk qüdrətli elmi üsluba daha çox meylli olan jurnalistlərdən biridir.

Əsgər ağa Adıgözəlovun (Goraninin)

tində dərc olunmuşdur.

"Qocalıqda yorğalıq" vödevili 1892-ci ildə Cəlal Ünsizadənin "Kəşkül" mətbəəsində ayrıca kitab şəklində çap olunaraq, oxucuların mütləq dairəsinə ünvanlanmışdır.

Yeri gəlmişkən, qeyd edək ki, Əsgər ağa Adıgözəlovun rus və Avropa ədəbiyyatından etdiyi tərcümələrə və tədbillərə həvəslə yaşıl işıq yandırması ədəbi əlaqələr tariximiz maraqlı səhifələri kimi diqqəti cəlb edir. Əsgər ağa Goraninin görkəmli rus şairi M.Y.Lermontovun "Vozduşny korablıq" şeirinin ezop manerası ilə etdiyi tərcüməsi hələ də geniş və hərtərəfli tədqiqata cəlb edilməyib. Bu tərcümənin incələmə və yozumu ədəbi əlaqələrimizin maraqlı məqamlarını ortalığa çıxara bilər.

...Yenə də Əsgər ağa Adıgözəlova yaşıl işıq yandıran "Kəşkül"ə qayıdıraq.

"Kəşkül" mətbu fəaliyyətinə 1883-cü il yanvarın 31-də jurnal formasında başlamışdır. 1884-cü ilin martından qəzet formasında çıxan "Kəşkül" 1891-ci ilin oktyabr ayında öz nəşrini dayandırmışdır. "Kəşkül" əvvəllər "Ziya" mətbəəsində çıxmışdır. Bir müddətdən sonra Cəlal Ünsizadə öz şəxsi mətbəəsini yaratmış, ona mətbuat işlərində böyüklük edən böyük qardaşı Səid Ünsizadədən ayrıca fəaliyyət göstərmişdir. Əslində Ünsizadə qardaşları öz mətbu fəaliyyətlərini daha geniş şəkildə həyata keçirmək üçün hökumət nəzərində belə görünməyi gerekli bilmişlər.

"Kəşkül" qəzeti bağlandıqdan sonra Cəlal Ünsizadə Tiflisdə öz mətbəəsində nəşrlik, şəhər məktəblərinin birində isə müəllimlik fəaliyyəti ilə məşğul olmuş, sonralar İstanbula - böyük qardaşı Səid Ünsizadənin yaşadığı şəhərə köçmüşdür.

Əsgər ağa Adıgözəlovun "Ziya" qəzetində imzalı heç bir yazısına rast gəlinmir. "Ziya" qəzetində Əsgər ağa Goraninin "Coğrafiya" kitabı haqqında məlumat verilməsi göstərir ki, onun Ünsizadə qardaşları ilə - həm "Ziya"-nın naşiri və redaktoru Səid Ünsizadə ilə, həm də "Kəşkül"-ün redaktoru Cəlal Ünsizadə ilə işgüzar münasibətləri, əqiddə və məslək birliyi olmuşdur.

Əsgər ağa Goraninin həyat və yaradıcılığının hərtərəfli öyrənilməsi ictimai fikir tariximizin hələ də qaranlıq qalan bir sıra məqamlarını işıqlandırır. Bu məqsədlə AMEA-nın müvafiq institutlarının xətti ilə hərtərəfli elmi araşdırmalar aparılması çox gerekli görünür.

Nazim Nəsrəddinov,
Azərbaycan Respublikasının
əməkdar müəllimi,
Təhsil Nazirliyinin Elmi-Metodiki
Şurasının Bölmə üzvü,
Azərbaycan Respublikası Prezidentinin
Sərəncamı ilə keçirilən
"Ən yaxşı müəllim"
müsabiqəsinin qalibi,
Azərbaycan Jurnalistlər
Birliyinin üzvü

Azərbaycan Respublikası Prezidenti
yanında Kütləvi İnformasiya
Vasitələrinin İnkişafına Dövlət
Dəstəyi Fondunun maliyyəsi
əsasında hazırlanıb.

